

2

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 grudnia 1969 r.

w sprawie zabezpieczenia spłaty kredytu ratального.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o prawie bankowym (Dz. U. z 1960 r. Nr 20, poz. 121, z 1964 r. Nr 8, poz. 50 i z 1966 r. Nr 24, poz. 151) oraz w związku z § 3 uchwały nr 196 Rady Ministrów z dnia 23 października 1969 r. w sprawie zadań Powszechnej Kasy Oszczędności oraz przejęcia przez Powszechną Kasę Oszczędności zadań i czynności przedsiębiorstwa Obsługa Ratalnej Sprzedaży „ORS” (Monitor Polski Nr 48, poz. 370) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Powszechna Kasa Oszczędności (PKO) oraz spółdzielnie oszczędnościowo-pożyczkowe (SOP) zrzeszone w Centralnym Związku Spółdzielni Oszczędnościowo-Pożyczkowych mogą udzielać na zakup artykułów przemysłowych w jednostkach gospodarki społecznej oraz na spłatę należności za korzystanie z usług tych jednostek kredytu, zwanego dalej „kredytem ratalnym”, następującym osobom:

- 1) pracownikom jednostek gospodarki społecznej, zatrudnionym na podstawie umowy o pracę,
- 2) członkom spółdzielni produkcyjnych,
- 3) właścicielom lub użytkownikom gospodarstw rolnych, ogrodniczych i sadowniczych,
- 4) oficerom, chorążym, podoficerom zawodowym i nadterminowym,
- 5) członkom związków twórczych i członkom spółdzielni pracy,
- 6) osobom wykonującym pracę nakładczą, rzemieślnikom i osobom zatrudnionym na podstawie umów agencyjnych lub umów zlecenia,
- 7) emerytom (rencistom).

2. Naczelný Dyrektor Powszechnej Kasy Oszczędności może zezwolić na udzielenie kredytu ratального innym grupom osób lub innym osobom niż wymienione w ust. 1.

§ 2. 1. Kredyt ratalny może być udzielony wyłącznie osobom posiadającym pełną zdolność do czynności prawnych.

2. Pracownikom zatrudnionym na podstawie umowy o pracę może być udzielony kredyt ratalny, jeżeli przepracowali w danym zakładzie pracy co najmniej 3 miesiące.

3. Kredyt ratalny nie może być udzielony pracownikom sezonowym, pracownikom w okresach wypowiedzenia pracy i w okresach próbnym, jak również osobom zameldowanym na pobyt czasowy oraz osobom w wieku przedpoborowym i poborowym, z wyjątkiem osób zwolnionych od obowiązku służby wojskowej.

§ 3. PKO i SOP mogą odmówić kredytu ratального, jeżeli nabywca przy poprzednim zakupie nie spłacił w ustalonych terminach zaciągniętego kredytu, dopuszczając do egzekucji, albo jeżeli kredytobiorca lub jego poręczyciele nie dają wystarczającej gwarancji spłaty należności. SOP może ponadto odmówić udzielenia kredytu, jeżeli kredytobiorca zalega z zapłatą innych zobowiązań, jak np. podatkowych czy w obowiązkowych dostawach.

§ 4. 1. Dla zabezpieczenia kredytu ratального kredytobiorca wystawia na ogólną sumę należności jeden weksel opatrzony poręczeniem:

- 1) przy kredycie do 5.000 zł — jednego poręczyciela zarabiającego co najmniej 1.200 zł miesięcznie,
- 2) przy kredycie powyżej 5.000 zł — dwóch lub więcej poręczycieli o zarobkach, których wysokość w zależności od sumy kredytu określi placówka kredytująca; przy zakupach na raty samochodów suma zarobków poręczycieli miesięcznie powinna wynosić co najmniej 150% ustalonej kwoty miesięcznej raty.

2. Jeżeli kredytobiorcą jest emeryt (rencista), weksel powinien być opatrzony poręczeniem:

- 1) przy kredycie do 5.000 zł — dwóch poręczycieli,
- 2) przy kredycie powyżej 5.000 zł — trzech poręczycieli o zarobkach, których wysokość w zależności od sumy kredytu określi placówka kredytująca.

3. Zabezpieczenie kredytu ratального może nastąpić również przez złożenie przez kredytobiorcę kaucji w postaci książeczki oszczędnościowej PKO. Szczegółowe warunki przyjmowania tego rodzaju kaucji określi Naczelný Dyrektor PKO.

4. Poręczycielem może być współmałżonek. Oboje małżonkowie mogą być poręczycielami przy umowie o kredyt zawieranej przez osobę trzecią.

5. Centralny Związek Spółdzielni Oszczędnościowo-Pożyczkowych może ustalić inne sposoby zabezpieczenia spłaty kredytu udzielanego przez SOP.

§ 5. Poręczycielami mogą być tylko osoby uprawnione do uzyskania kredytu ratального, z wyjątkiem:

- 1) osób pobierających zaopatrzenie emerytalne,
- 2) osób zatrudnionych w jednostkach gospodarki społecznej na podstawie umów agencyjnych lub umów zlecenia,
- 3) osób wykonujących pracę nakładczą dla jednostek gospodarki społecznej.

§ 6. 1. Zaświadczenia zakładów pracy, instytucji, organizacji społecznych, politycznych i zawodowych, wydawane pracownikom lub osobom w nich zrzeszonym, osobom zatrudnionym na podstawie umów agencyjnych lub umów zlecenia, jak również osobom wykonującym pracę nakładczą, występującym w charakterze nabywców lub poręczycieli, powinny określać:

- 1) wysokość wynagrodzenia (zarobku) w stosunku miesięcznym brutto,
- 2) datę rozpoczęcia pracy oraz stanowisko lub charakter wykonywanej pracy,
- 3) stwierdzenie, że pracownik nie znajduje się w okresie wypowiedzenia ani w okresie próbnym,
- 4) stwierdzenie, że wynagrodzenie (zarobek) nie jest obciążone z tytułu wyroków sądowych lub innych tytułów egzekucyjnych.

2. Zaświadczenia wydawane członkom związków twórczych powinny zawierać dane wymienione w ust. 1 pkt 1 oraz stwierdzać, że członek jest zrzeszony w związku co najmniej od 3 miesięcy.

3. Zaświadczenia wystawia się na formularzach powszechnego użytku o symbolu Hr-1 po jednym egzemplarzu dla nabywcy i dla poręczyciela. Zachowują one swą ważność w okresie jednego miesiąca od daty wystawienia.

4. Jednostki wydające zaświadczenia obowiązane są prowadzić ściśle ich ewidencję w układzie alfabetycznym według nazwisk osób, dla których je wystawiono, z podziałem na nabywców i poręczycieli, w specjalnie na ten cel przeznaczonych zeszytach (kartotekach), z uwzględnieniem następujących pozycji:

- 1) liczby porządkowej,
- 2) imienia i nazwiska,
- 3) komórki organizacyjnej (miejsca zatrudnienia),
- 4) numeru i daty zaświadczenia,
- 5) podpisu osoby prowadzącej ewidencję,
- 6) uwag.

§ 7. 1. Instytucji, która udzieliła kredytu, przysługuje ustawowe prawo zastawu na nabytym przez kredytobiorcę artykule do czasu spłaty kredytu.

2. Instytucja udzielająca kredytu może zawrzeć z kredytobiorcą dla zabezpieczenia swych roszczeń związanych

z udzieleniem kredytu dodatkową umowę o przeniesienie na jej rzecz własności nabytego za udzielony kredyt artykułu do czasu spłacenia kredytu.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Trendola*

3

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 30 grudnia 1969 r.

uchylające zarządzenie w sprawie wydawania przez zakłady pracy zaświadczeń dla dokonywania zakupów ratalnych.

W związku z § 3 uchwały nr 196 Rady Ministrów z dnia 23 października 1969 r. w sprawie zadań Powszechnej Kasy Oszczędności oraz przejęcia przez Powszechną Kasę Oszczędności zadań i czynności przedsiębiorstwa Obsługa Ratalnej Sprzedaży „ORS” (Monitor Polski Nr 48, poz. 370) zarządza się, co następuje:

zakłady pracy zaświadczeń dla dokonywania zakupów ratalnych (Monitor Polski z 1958 r. Nr 74, poz. 436, z 1960 r. Nr 82, poz. 375 i z 1965 r. Nr 2, poz. 7).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: *E. Sznajder*

§ 1. Uchyla się zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 30 sierpnia 1958 r. w sprawie wydawania przez

4

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 12 grudnia 1969 r.

w sprawie zniesienia ochrony obszaru uznanego za rezerwat przyrody w Leśnictwie Dudziki Nadleśnictwa Morgi.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Leśnictwa z dnia 8 grudnia 1953 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski Nr A-116, poz. 1510).

§ 1. Znosi się ochronę obszaru o powierzchni 39,47 ha, uznanego za rezerwat przyrody, a położonego w Leśnictwie Dudziki Nadleśnictwa Morgi, w miejscowości Kamień, powiatu niżańskiego województwa rzeszowskiego.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *R. Gesing*

5

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 27 grudnia 1969 r.

uchylające zarządzenie w sprawie norm ubytków naturalnych spirytusu zawartego w magazynowanych półfabrykatach wódek gatunkowych.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz § 1 ust. 1 zarządzenia nr 120 Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 października 1963 r. w sprawie norm ubytków naturalnych (Monitor Polski Nr 89, poz. 420) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uchyla się zarządzenie Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 2 maja 1962 r. w sprawie norm ubytków naturalnych spirytusu zawartego w magazynowanych półfabrykatach wódek gatunkowych (Monitor Polski Nr 40, poz. 193).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: *S. Gucwa*

6

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 4 grudnia 1969 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie przejść granicznych przeznaczonych dla ruchu granicznego.

Na podstawie art. 6 dekretu z dnia 23 marca 1956 r. o ochronie granic państwowych (Dz. U. z 1956 r. Nr 9, poz. 51 i z 1959 r. Nr 27, poz. 168) oraz § 1 ust. 2 i § 2 pkt 1 uchwały nr 349 Rady Ministrów z dnia 30 sierpnia 1961 r. w sprawie określenia przejść granicznych przeznaczonych dla ruchu granicznego (Monitor Polski z 1961 r. Nr 70, poz. 298, z 1965 r. Nr 30, poz. 159 i z 1969 r. Nr 36, poz. 278) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 lipca 1968 r. w sprawie przejść granicznych przeznaczonych dla ruchu granicznego (Monitor Polski Nr 34, poz. 237) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 pkt 1:

a) w odniesieniu do przejść granicznych: Babosów, Barwinek, Chochołów, Glucholazy, Lubawka, Przelięcz-Okraj i Zawidów w rubryce „Rodzaj ruchu gra-

nicznego” wyrazy w nawiasie „tylko dla obywateli polskich i czechosłowackich” zastępuje się wyrazami „tylko dla obywateli Bułgarskiej Republiki Ludowej, Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Rumuńskiej Republiki Socjalistycznej, Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugosławii, Węgierskiej Republiki Ludowej i Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich”;

b) w rubryce „Nazwa przejścia granicznego” skreśla się wyraz „Przesieka” wraz z odnoszącymi się do niego wyrazami „drogowe” w rubryce „Rodzaj przejścia granicznego” i „osobowy (tylko w przygranicznym ruchu turystycznym)” w rubryce „Rodzaj ruchu granicznego”;

2) w § 1 pkt 3 w rubryce „Nazwa przejścia granicznego”